

Öyvind Ander

FYRA SÄTT att överleva i öknen

Öyvind Ander

FYRA SÄTT
att överleva i öknen

Förlagshuset Siljans Måsar
www.siljansmasar.com

ISBN 978-91-88097-75-0

© Öyvind Ander

Materialet i denna bok är skyddat enligt upphovsrättslagen.

Fotografier: © Öyvind Ander

Omslagsfoto: Öyvind Ander

Grafisk form: Lilla blå tornet
www.lillablatornet.se

Tryck: Jelgavas Tipogrāfija, 2018
www.jt.lv

Innehåll

Förord	9
Min resa i det inre och det yttre	11
Uppväxten	12
Tidiga upplevelser av andevärlden	15
Ut ur kroppen	17
Energier	19
Andligheten och konsten	23
Intuitivt måleri	23
En nattlig flygtur	28
Konststudier	32
Intuitivt måleri som pedagogiskt redskap	52
Förnimmelse kontra känsla	58
Musiken	59
Skivdebut	62
En galen musikaffär	67
Skrivandet	79

Helandets kraft	87
Kontakt med andevärlden	95
Siggan	95
Upplevelser i gränslandet	99
Varsel	102
Drömmar med budskap	112
En helande dröm	112
Kristus återkomst	115
Tecken på himlen	115
Andlig kontakt i vardagslivet	116
Mirakel	119
När livet förändras	120
Från mirakel till musik	125
Bönens kraft	126
Meningen med livet och döden	130
Livets resa	130
Döden	132
Kristus	139
Enandet	150
Kärleken	153
Änglar	154

Tidigare liv	159
Den levande guden	167
Från hedendom till helig ande	169
Begreppet helig	173
Naturens helande kraft.....	174
Naturen	177
Djur som budbärare.....	181
Vi och världen	189
Den nya världen	195
Den heliga cirkeln	203
Möten	205
En blomma i öknen	217
Fyra sätt att överleva i öknen	219
Sammanfattning	225
Slutord	227

Förord

Den här boken handlar om min inre resa och de andliga upplevelser samt viktiga insikter som jag har fått genom livet. Det är också en skildring av tillvaron, sedd från ett högre, andligt perspektiv. Den är självbiografisk och samtidigt universell. Genom mina andliga upplevelser och mitt konstnärskap vill jag förmedla helande kraft och visdom direkt från källan. Ett budskap som utgör själva grunden i alla mina texter, teckningar och målningar.

Min resa i det inre och det yttre

Jag såg en stor, vit ljuspunkt framför mig och kände vibrationerna som genomströmmade hela mitt väsen. I nästa ögonblick befann jag mig svävande mitt i rummet ovanför sängen. En tanke sa mig att jag skulle ge mig ut på en flygfärd. Strax därpå befann jag mig högt uppe i den stjärnbestrodda natthimlen. Jag bestämde mig för att hälsa på en vän, sträckte ut mina armar likt en fågel och sedan bar det av. När jag var framme vid hans hus slog mig en tanke: ”Har jag verkligen rätt att hälsa på utan att ha blivit inbjuden?”

Fram tills dess hade jag färdats fritt med tankens kraft. Nu förändrades situationen på ett drastiskt sätt. Jag drogs med en oerhörd hastighet tillbaka till min bostad, utan att kunna påverka saken. Det sista jag minns var hur jag åkte rakt igenom taket och tillbaka in i kroppen. Jag satte mig klarvaken upp i sängen. Omtumlad av upplevelsen insåg jag det oerhörda: vi har en själ och ett medvetande som existerar oberoende av vår fysiska kropp.

Redan som tonåring upplevde jag att det finns en annan verklighet som existerar parallellt med vår fysiska värld. Mina upplevelser skedde sporadiskt och var inget som jag grubblade över i min vardag. Däremot så växte en känsla successivt fram, som väckte min nyfikenhet och min medvetenhet om det andliga. Under de tidiga åren fanns en känsla av mystik över det hela, som kunde vara både lockande och ibland skrämmande. Lite längre fram kom jag att läsa olika slags litteratur som behandlade ämnet. Mina personliga upplevelser under åren som följde gav mig bekräftelser på att det jag hade läst om finns på riktigt. På den vägen har mitt liv fortsatt. Teori har varvats med personliga upplevelser. Vid sidan av min andliga utveckling har jag utvecklat mina färdigheter inom bildkonsten, musiken, healingen och det skrivna ordet. En utveckling som har pågått i fyra decennier.

Uppväxten

Jag föddes i november 1962 och växte upp på en gammal gård från 1800-talet i Granbergsdal, som ligger en dryg mil norr om Karlskoga i Värmland. Vi levde långt ute på landet, bland röda stugor med vita knutar, med stora ängar där kor och hästar gick och betade om somrarna. Miljön var idyllisk, som tagen ur en av Astrid Lindgrens filmer om Emil i Lönneberga eller Alla vi barn i Bullerbyn. I min familj pra-

tade man inte om Gud. Jag är varken döpt eller konfirmerad, och gick aldrig i kyrkan under min uppväxt. Det var en okänd värld för mig. Däremot pratades det mycket om vegetarisk kost, träning och en ren miljö. Min pappa var en miljökämpe redan fyrtio år innan begreppet ens existerade. Egenhändigt odlad och giftfri vegetarisk mat utgjorde basfödan i min familj. Pappa var övertygad om kostens betydelse för hälsan. I hans föräldrahem åt de fisk och kött. När han som ung student bodde i Stockholm på 40-talet, umgicks han med studiekamrater som var vegetarianer. De blev alla inspirerade av dåtidens stora hälsoprofet Are Waerland. Där lades en grund till den livssyn som kom att följa honom livet ut. Pappa ansåg att en vegetarisk och giftfri kost i kombination med regelbunden fysisk träning skulle ge en god hälsa.

Träningen var en viktig del i familjelivet. Jag vann min första talangjakt i längdskidåkning när jag var sex år. Hela familjen var engagerad i Granbergsdals idrottsförening som bedrev olika idrotter, anpassade efter årstiderna. På sommaren var det friidrott. Vår och höst terränglöpning och längdskidåkning på vintern. Pappa hade många idéer om hur man skulle få bort användandet av kemikalier i vårt hushåll. Han använde alltid grönsåpa som rengöringsmedel. Han testade till och med att använda det som tvättmedel. Jag prövade det en gång på hans inrådan, men insåg direkt att det inte var något för mig. Jag luktade grönsåpa på långt

håll och det spelade ingen större roll så länge jag var hemma. Men blotta tanken på att komma till skolan och lukta såpa kändes pinsamt för en tonårskille, som ni säkert förstår. Pappa diskade plastpåsar så att de kunde användas flera gånger för miljöns skull. De kunde vara urtvättade och nötta, men fyllde fortfarande sin funktion. På den tiden hade jag ingen förståelse för detta, utan trodde bara att han var snål. Numera inser jag att det var både ekonomiskt och klimatsmart. Han var en innovatör på många områden. På 60- och 70-talet sågs sådant som excentriskt och udda. Det var inte många som brydde sig om miljön på den tiden, men idag ligger det helt rätt i tiden. Det räcker dock inte enbart med bra kost och träning. Även anden behöver näring och träning.

Som jag tidigare nämnde, så kommer jag från ett icke-religiöst hem. Jag närmade mig andligheten från ett annat håll. När jag var i övre tonåren väcktes mitt intresse för en av livets stora frågor. Vad händer när vi dör? Mamma berättade för mig om en ”ut-ur-kroppen-upplevelse” som hon hade haft i mitten av 60-talet. Hon lämnade sin kropp under en operation, och befann sig svävande strax under taket. Från den positionen såg hon allt som utspelade sig i salen. Hon hade kräcks under narkosen och hennes luftvägar hade täppts igen. De stoppade ner en slang i hennes mun för att försöka få luftvägarna fria. Det rådde en febril aktivitet i rummet och hon såg ovanifrån hur personalen

gjorde återupplivningsförsök på henne och hon hörde allt de sa. Samtidigt som detta utspelade sig så upplevde hon en sådan stark och överväldigande känsla av inre frid som gjorde att hon inte ville tillbaka till kroppen igen. Till en början kände hon att det fanns en möjlighet att välja hur fortsättningen skulle bli, men undrade samtidigt hur det skulle gå för oss barn om hon dog. Efter en stunds överläggande med sig själv försvann den möjligheten och hennes själ återvände till kroppen. Hennes tid var inte kommen än. Lite längre fram skrev hon ett brev där hon berättade om händelsen och skickade det till sin läkare, men fick aldrig något svar. Hennes upplevelse utspelade sig flera år innan nära-döden-upplevelser blev ett känt begrepp för allmänheten.

När jag var femton år läste jag en bok skriven av den amerikanske läkaren Raymond Moody. Boken innehåller skildringar av patienters upplevelser i dödens gränsland. Dr Moody var en pionjär inom det området. Dessa berättelser väckte min nyfikenhet. Ett frö hade planterats i mitt inre.

Tidiga upplevelser av andevärlden

Redan som barn upplevde jag att jag var annorlunda. Jag var förstås som vanligt folk i många avseenden, men jag hade ett inre liv som jag inte delade med andra människor. Jag har alltid varit väldigt känslig och kan lätt känna av

andra människors energier och sinnestillstånd. I tonåren upplevde jag ibland märkliga saker därhemma, men jag behöll det för mig själv. Det brukade alltid hända när jag var ensam hemma. När jag befann mig på bottenvåningen hörde jag ibland fotsteg på övervåningen. Det lät som om någon gick fram och tillbaka över golvet. Jag blev rädd ibland, men var samtidigt tvungen att gå upp på övervåningen för att kontrollera om det fanns någon där. En gång nämnde jag det för pappa. Han svarade att det var brädorna i golvet som knäppte. Jag visste att det inte var sant. Han kanske sa så för att jag inte skulle vara rädd när jag var ensam hemma. Eller så var det han som var rädd. Hur som helst så tog jag aldrig upp den saken igen. Mina föräldrar skilde sig när jag gick i sjunde klass. Mamma flyttade till stan, och vi barn bodde kvar i huset med pappa. Jag var ofta ensam hemma på helgerna. Pappa och min lillebror Kåre var i sommarstugan, och min äldre bror Torleif var ofta hos sin flickvän. En kväll låste jag ytterdörren som vanligt från insidan och gick uppför trappan till övervåningen. Jag gick in i sovrummet, låste dörren från insidan eftersom jag var lite mörkrädd, släckte lampan och kröp ner under täcket. Plötsligt bankade det flera gånger på sovrumsdörren. Jag tände sänglampan och satt knäpptyst och lyssnade. Det enda som hördes var mitt bultande hjärta. Jag steg upp och tassade försiktigt fram till dörren och öppnade den, men det fanns ingen där. Jag fortsatte nerför trappan och tände taklampan i hallen.

Ytterdörren var låst från insidan och nyckeln satt kvar i låset. När jag hade gått igenom hela nedervåningen återvände jag till mitt sovrum. Jag var mest rädd för att någon hade brutit sig in i huset. När jag nu insåg att det inte var på det viset kände jag en viss lättnad, men var fortfarande väldigt uppjagad och rädd.

Det hände ibland att jag hamnade i ett slags förlamnings-tillstånd i sömnen, vilket var väldigt obehagligt. Jag befann mig i gränslandet mellan vakenhet och sömn, där jag inte kunde prata eller röra på kroppen. Det kändes som en okänd kraft hade tagit över min kropp, och jag satt fast som i ett skruvstäd. Jag förstod inte vad som hände och berättade det aldrig för någon. Men de gångerna det inträffade så fick jag panik och kämpade emot för allt jag var värd. Jag lyckades alltid fly från situationen genom att väcka mig själv. Jag förstod med tiden att det inte handlade om några mardrömmar. Det här var något helt annat.

Ut ur kroppen

När jag var nitton år flyttade jag hemifrån och hyrde ett rum i centrala Karlskoga. En kväll hade jag en märklig känsla inombords. Jag kände att något var på gång, men visste inte vad det handlade om. Jag hade svårt att somna den kvällen och låg och vände och vred på mig i flera timmar. Precis när jag skulle vända mig om för att se hur myck-

et klockan var, så hände något märkligt. Kroppen var som förlamad. Jag var vid fullt medvetande, men helt oförmögen att röra på kroppen. Hur jag än försökte så kunde jag inte röra mig. Hela händelseförloppet gick väldigt snabbt och strax därpå hördes ett avlägset och surrande ljud inom mig. Det kom allt närmare och övergick i starka vibrationer som genomströmmade hela mitt väsen. Plötsligt lättade jag och befann mig svävande en meter ovanför sängen. Min enda tanke var att jag var på väg att dö, och jag bad inom mig: ”Gode Gud, låt mig inte dö.” I nästa ögonblick var jag åter i kroppen. Jag behöll sänglampan tänd och vågade inte somna om den natten. Det här kändes mycket egendomligt, och jag förstod inte vad det handlade om.

Några år senare besökte jag ett medium utanför Asker-sund. Hon förklarade att jag inte behövde vara rädd för de tillstånd som jag hade upplevt nattetid genom åren. Enligt henne så handlade det om ett förstadium till ut-ur-kroppen-upplevelser. Hennes råd till mig var att följa med när det händer. Hon sa att min andlige vägledare alltid är med, och att han vill visa mig viktiga saker i sommarlandet. Det var hennes benämning på andevärlden. En dag såg jag tv-programmet Solsta café från Karlstad, med programledaren Ulf Schenkmanis. Lärarinnan och författaren Agneta Uppman var gäst i programmet. Hon hade skrivit en bok med namnet *Ut ur kroppen* och berättade nu om sina upplevelser. Jag kände igen mig i hennes beskrivning av ett

obehagligt förlamningstillstånd som var ett förstadium till några av hennes första utomkroppsliga upplevelser. Hon berättade också att hon så småningom lärde sig att gå ur sin kropp på ett medvetet plan och bege sig ut på astrala resor. Det fick mig att minnas den natten för flera år sedan då jag svävade ovanför min säng och trodde att jag var på väg att dö.

Energier

Mitt intresse för energier började att utvecklas vid den här tiden. Jag hade läst en artikel om Kirlianfotografier. Det är en fotografisk teknik som gör att man kan fånga energifält runt levande varelser på bild. Det här fångade mitt intresse. Jag tänkte att om man kunde fotografera det här så kanske det även var möjligt att se det med egna ögon. En kväll när jag satt hemma i köket och drack mitt kvällste hände något märkligt. Runt bladen på krukväxterna i köket syntes ett ljusskimmer. Först trodde jag inte mina ögon, och jag kunde inte ta blicken från det. Jag släckte takbelysningen för att se om det gjorde någon skillnad. Ljuset var fortfarande kvar. Jag fokuserade blicken på hela växten utan att rikta in mig på några detaljer. Efter en stund såg jag hur ett ljussken framträdde runt den. Jag lade också märke till att ljuset rörde sig. Det liksom strålade utåt på ena sidan av växten, för att sedan övergå till den andra sidan. Ibland drogs det inåt

och försvann en kort stund, för att sedan röra sig utåt igen. Det påminde lite om en ljuslåga. För mig blev det uppenbart att det här handlade om en levande ljusenergi och att växter också har en slags själ. Övningarna pågick den ena kvällen efter den andra. Jag fortsatte med träden som stod längs gatan utanför mitt köksfönster. Även de omgavs av ett ljussken, som stundtals växte i omkrets för att sedan dra sig inåt igen. Det var ett vitt ljus som ibland ändrade färg till lila eller blått. Jag studerade energifältet runt mina händer. Det syntes alltid tydligast när jag höll upp dem mot himlen eller mot en ljus bakgrund. Under åren som följde lärde jag mig även att se det runt människor. För det mesta var det ett gult eller vitt ljussken som sträckte sig några decimeter utanför kroppen. Ovanför hjässan på människor kunde jag se ett huvud av ljus. Ibland kunde jag se andra färger runt människor, men det skedde oftast sporadiskt när jag inte ens hade tankarna på sådant. Jag prövade även att använda slagruta, pekare och att mäta jordens energifält, det vill säga Curry- och Hartmannlinjer, och upptäckte att jag även kan mäta energifältet runt människor. Vårt energifält genomströmmar och omger kroppen. Vi kan sända ut både positiv och negativ energi. Vi kan stöta bort och dra till oss människor med vårt energifält. Auran kan sträcka sig flera meter utanför vår fysiska kropp. Våra tankar kan färdas ännu längre. De flesta har någon gång upplevt att de tänker på en viss person, som dyker upp eller ringer strax därpå.

Telepati fungerar på samma sätt som när man sänder radiovågor genom etern. Vi kan inte se dem men vi kan ställa in rätt frekvens på radion och lyssna till sändningarna. Man använder kristaller i elektroniska apparater. De fungerar som sändare. Våra kroppar innehåller också kristaller, och fungerar även de som sändare och mottagare av energier. Vi sänder och tar emot tankar även om vi inte är medvetna om det. När vi befinner oss i den andliga världen mellan jordeliven så kommunicerar vi telepatiskt med varandra. Där är det helt naturligt.

Mitt intresse för det andliga växte i takt med mina personliga upplevelser, och snart skulle även konsten bli en del av dem.

Andligheten och konsten

Intuitivt måleri

I april 1986 lämnade jag Karlskoga och flyttade in i en lägenhet på Mariagatan i Göteborg. Mitt intresse för konsten tog nu fart och jag lärde mig lite grundläggande tekniker genom olika teckningsböcker. Jag började med stilleben för att sedan övergå till naturmotiv och porträtt. Så småningom skaffade jag akvarellfärger och lärde mig grunderna.

En vinterdag när jag nyss hade kommit hem från jobbet så lade jag mig och vilade på sängen i vardagsrummet. Min sambo satt i köket och pluggade till en tenta. Då hände något märkligt och oväntat. På väggen, rakt nedanför fotändan av sängen, såg jag en mänsklig ljusgestalt framträda. Jag låg tyst och iakttog den. Efter några minuter rörde den sig sakta upp mot taket för att sedan försvinna. Det var första gången som jag hade sett något liknande och det kändes helt fantastiskt. Jag blev helt fånglad av synen, men vågade inte säga någonting eftersom jag tänkte att den kanske skulle försvinna om jag pratade. När den hade för-

svunnit berättade jag för min sambo att vi precis hade haft besök från andevärlden. En tid senare målade jag en akvarell inspirerad av den händelsen.

Vid den här tiden jobbade jag natt på ett gruppboende för människor med intellektuella funktionsnedsättningar. När alla sov och det var lugnt i huset brukade jag teckna och måla ibland. En natt hände något oväntat. Min hand fördes i en sammanhängande och lätt rörelse över akvarellpappret. Det enda jag behövde göra var att följa med i rörelsen tills pennan stannade. På pappret fanns en ung flicka som dansade fram över en sommaräng. Själva målningen är väldigt enkel i utförandet, eftersom jag var nybörjare på det konstnärliga planet. Men man kan känna den glädjefyllda rörelsen och livet i henne, där hon dansar fram över sommarängen. Det kändes som att det var en annan kraft som hade hjälpt mig att göra den. Eller så var det jag själv som hade öppnat upp mitt inre och fått kontakt med flickan.

En sommardag år 1990, när jag befann mig hemma i köket, fick jag en inre bild av en strålande ljusvarelse som avtecknade sig på en stjärnbeströdd natthimmel. Eftersom min fru och barnen var hemma så drog jag mig undan till mitt andrum* där jag gjorde en snabbskiss i akvarell för att få ner den på papper. Det här var första gången som jag hade sett

Sommarlandet. Akvarell 1986.

Ljusgestalt. Akvarell 1990.

en så tydlig inre bild. Senare på kvällen gjorde jag en mer detaljerad akvarellmålning av den här bilden.

*Eftersom vi var ganska trångbodda och hade två småbarn så inredde vi en liten klädkammare i lägenheten med ett skrivbord och en stol, där jag kunde teckna, måla och göra healing. På dörren satte vi upp en egenhändigt tillverkad skylt med namnet ”Andrum”.

En kväll när jag hade läst godnattsagan för barnen och de precis hade somnat, så kände jag en hand på min axel. Det

Gränlandet. Akvarell 1992.

kändes väldigt tydligt, nästan som om det var en fysisk hand som rörde vid mig, trots att det inte fanns någon mer i rummet än oss tre. Jag fick en ingivelse att måla, gick till andrummet, tog fram mina akvarellfärger och satte igång. Några timmar senare stannade penseln och det gick inte att fortsätta. Resultatet blev ett orangegult ljusklot mot en blågrön, drömsk himmel. Jag kallar den Gränslandet. Platsen mellan jorden och ljusvärlden.

En nattlig flygtur

En natt gick jag ut ur kroppen. Skillnaden jämfört med mina tidigare upplevelser var att den här gången så kändes det inte obehagligt. Det började med att jag såg ett stort, vitt ljus framför mig, och kände vibrationerna som genomströmmade min kropp och hela mitt väsen. Jag visste att det enda som krävdes för att gå ut ur kroppen, var att fokusera på ljuset. När jag hade gjort det befann jag mig plötsligt svävande mitt i rummet ovanför sängen. En tanke sa mig att jag skulle ge mig ut på en flygfärd. Jag fokuserade min tanke på att ta mig upp genom taket, och i nästa sekund befann jag mig högt uppe i den stjärnbeströdda natthimlen. Jag bestämde mig för att hälsa på en vän i Göteborg. Mina tankar riktades mot honom, jag sträckte ut mina armar likt en fågel och sedan bar det av. Det kändes fantastiskt att kunna flyga och jag minns ännu ljudet av mina skjortärmar som

fladdrade för vinden högt däruppe. När jag närmade mig staden flög jag över en kyrkogård. Jag försökte att läsa inskriptionerna på gravstenarna som passerade under mig, men hade för hög fart för hinna det.

En tanke slog mig när jag var framme vid hans hus: ”Har jag verkligen rätt att hälsa på utan att ha blivit inbjuden?” Direkt efter att jag hade tänkt den tanken så förändrades situationen. Min själ fördes med en väldig fart hela vägen tillbaka till min bostad. Mitt sista minne av händelsen var hur jag for rakt genom taket och landade i min kropp. Från första stund så hade min tanke styrt händelseförloppet. Samma sak skedde när jag ifrågasatte rätten att hälsa på utan att vara inbjuden. Den tanken drog mig tillbaka till kroppen. Jag satte mig klarvaken upp i sängen. Klockan var tre på natten och alla i familjen sov utom jag. Tagen av upplevelsen gick jag upp och satte mig i köket, där jag försökte smälta det jag hade varit med om. Jag visste att det här inte var en dröm. Normalt sett minns jag sällan mina drömmar i efterhand. Den här händelsen minns jag lika klart än idag trots att det är tjugosex år sedan det hände. I den stunden insåg jag på fullt allvar att vi har en själ och ett medvetande, som existerar oberoende av vår fysiska kropp. Detta ledde till ett stort uppvaknande för mig. Inspirerad av upplevelsen målade jag en akvarell som föreställer mig flygandes högt uppe i den stjärnklara natthimlen. Efter den upplevelsen

Ut ur kroppen. Akvarell 1992.

skulle andligheten och konsten komma att gå hand i hand genom mitt liv.

Efter en tid hände det igen. Det skedde i sömnen även denna gång. Jag såg den vita ljuspunkten framför mig och fokuserade min tanke helt och fullt på den. Jag drogs framåt mot ljuset och sedan gick det väldigt snabbt. Jag hann inte känna något förrän jag var ute ur kroppen, och svävade ovanför dubbelsängen där jag såg min fyraårige son som låg och sov intill mig. Jag närmade mig honom och strök hans kind. Han märkte det och började röra på sig. Bredvid honom såg jag min egen kropp. Jag såg bröstkorgen röra sig upp och ner vid varje andetag. Det såg så lugnt och fridfullt ut. Nu var det dags för en ny flygtur. Jag riktade mina armar uppåt och riktade min tanke på att ta mig upp och igenom taket. När jag var halvvägs genom det, så drogs jag tillbaka till rummet. Först landade jag på sovrumsgolvet för att sedan sjunka ner med benen genom golvet. Min son hade vaknat och satt upp i sängen. Han hade känt på sig att något var på gång. Han är liksom jag en känslig själ, och vi har telepatisk kontakt än idag. I nästa ögonblick var jag tillbaka i kroppen. Jag stoppade om honom och väntade tills han somnade om. Sedan satte jag mig i köket och skrev ner händelsen. Jag insåg nu att själen aldrig sover. Inte ens på natten. Då är den som mest vaken och aktiv. Det handlar om ett annat medvetandetillstånd.

En livsresa och en ökenvandring. Följ med i mörker och ljus där andlighet och konst står i centrum och där den självbiografiska berättelsen samtidigt är universell och angår oss var och en. Läs om tron, den livsavgörande, som kan vara vår ledstjärna när livet rör sig nedåt i de mörkaste vatten. Vi är alla vattendroppar i livets källa samtidigt som den finns inom oss och hjälper oss att se existensen genom kärlekens ögon.

Genom mina andliga upplevelser och mitt konstnärskap hoppas jag förmedla helande kraft och visdom vars ursprung är denna källa och som även utgör grunden i alla mina texter, teckningar och målningar.

Öyvind Ander

Öyvind Ander är författare, konstnär, musiker och healer, född och uppväxt i Värmland och bosatt i Göteborg sedan trettio år tillbaka. – Min tro och mina personliga upplevelser av livets andliga dimensioner utgör tillsammans med det konstnärliga skapandet själva grunden i allt jag gör. Något som har gett mig inspiration i sökandet och skapandet, samt mod och styrka i livets svåra stunder. Det är en stor glädje för mig att få dela detta med mina läsare.

ISBN 978-91-88097-75-0

Förlagshuset
SILJANS MÅSAR
www.siljansmasar.com

9 789188 097750